

Publicerad 2007-07-23 18:57 av Bravorion

En dikt som började sitt liv på msn, åter med Dafina.

Dina Dimmor

Dimmor som rusar över fälten i slow motion
och skapar spår i sanden
Sanden skapar dimman över fälten, i spår av dig.
Tiden stannade till efter att dimman lagt sig på fältet,
spåren försvann i dess vila och vi andades frihet,
Vi låtsas att vår gemenskap är äkta
När vi skrattar som syskon
Och älskar som ett par

Du leker med vinden
Säger det är din vän
Den smeker våra kinder
Leker med ditt hår
Leendes leker vi att vi har vingar
Vi flyger, jag flyger, du flyger
Högt över molnen och allt rationellt
Dimman når oss inte här
Inte de höga kullarnas toppar
Vi är de onåbara
De osårbara
I min vilja att röra dig förbjuder jag känslor
För jag vill inte förstöra det som är vårt
Bara vårt
Vi ligger på kuddar
Pladdrar om världen
Likgiltiga till de andra

Du ser på mig och mina ögon bruna
De ser på dig och dina rena drag
Om man glömmer en röd ros
Bland tusen vita
Så syns den bättre än någon annan
I sin frånvaro
Detsamma gäller kärlek
Vi är snöflingor
Ge oss värme och vi smälter
Ge oss kyla och vi blir till is
Ta vara på varje sekund

Så mitt bland alla ögon bruna

Alla rosor vackra

Dessa snöflingor vita

Ligger du och jag

I tid för livet att börja

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bravorion med Poeter.se id #6501 innehar upphovsrätten